

АФОРИЗМИ: ВЕСЕЛИН БОРИСОВ, 2016

Р. ВЛАДОВА

В. Борисов. *Откровения срещу съмнения: неволни афоризми*. ГорексПрес, София, 2016, 72 с. ISBN 978-954-616-256-4

Abstract. This slim book is written by Dr. Veselin Borisov who is a professor of social medicine in the Medical University – Sofia. The book contains aphorisms, written or chosen by the author.

Keywords: Professor V. Borisov, aphorisms

Афоризмите са малки фрази, чрез които могат да се кажат големи истини. Публикуването на афоризми е стара българска литературна традиция. Медицината лекува тялото и душата на хората. По тази причина лекарите имат изострена чувствителност към човешките болки и тежнения. Затова хуманитаристиката не е чужда за много от лекарите. Между ярките примери е д-р Веселин Борисов, доктор на медицинските науки, професор по социална медицина в Медицинския университет в София. Знае е се, че професор Борисов е издал много книги – някои с научни приноси в неговата особено важна за обществото специалност и други - с поезия, мемоари и белетристика. Той има подчертана родова

привързаност – към близките си, към родното си място – малкото село Скомля до Белоградчик, към Белоградчик, където той е получил базисното си образование и където е започнал кариерата си на лекар.

Професор Веселин Борисов

„Откровения срещу съмнения“ е малка книга, едва 72 страници, спретнато издадена от „ГорексПрес“ в София. Книгата съдържа около 220 малки фрази и афоризми, групирани в седем раздела: любовта; лицемерия, фалш, откровение; жените; детството; лекарите – медицината; демокрация, политика, власт; животът, щастието, мечтателите. В книгата има илюстрации, които са внимателно подбрани и чрез тях се поставят нужните акценти по въпроси, които авторът е преценил за особено важни. Важен белег на книгата е не само представянето на общочовешките истини, неподвластни на времето, но и острата критика на българското

ежедневие – трудно, неясно, сбъркано по пътя от тоталитарния режим към „демократичното“ устройство на държавата.

За да получи читателят по-пълна представа за тази запомняща се книга, следват избрани извадки от нея.

Любовта

Първата любов е увлечение, втората любов е прегрешение, третата любов и следващите са утешение.

*
* *

Любовта е пламък, в който изгаря първо сърцето, после разумът и накрая самата любов.

*
* *

В стихотворението си за Лора преди 110 години Яворов пише: „Има ад и мъка – и в мъката любов“. Алтернативният вариант със същите думи е: „Има любов – и в любовта ад и мъка“. Кой вариант предпочитате?

Лицемерие, фалш, откровение

Лицемерието е силата на слабия. Откровението е слабостта на силния.

*
* *

Не можеш да бъдеш малко откровен и малко фалшив. Откровението и фалша не са временни състояния, а присъщи черти на личността.

*
* *

Откровението е лекота, лицемерието е тежест. Откровеният човек носи в себе си красивото детство, а лицемерният – преждевременното състаряване, поради постоянното самоизтезаване да се преобразява в чужд образ.

Жените

Величието на майчината любов е в това, че тя, за разлика от влюбения, никога не пита детето си: „Обичаш ли ме?“.

*
* *

Биологически жената е по-жизнения и здрав пол. В целия свят продължителността на живот у жените е по-висока с 4 до 8 години. Защо традиционно определят жените като „слабия пол“? Те са нежния пол, а мъжете са слабия пол.

*
* *

Ето факт, за който науката мълчи: жените боледуват по-често, а мъжете измират по-рано?

Детството

Детето не познава фалш и лицемерие. То е по-възвишено, по-естествено и по-безкористно от възрастните, защото не е обременено с техните догми, не преследва други цели, освен радостта от мига (една върховна самоцел). При среща с приятел от детинството ние се радваме не толкова на него, колкото на спомена за детството.

*
* *

Някога аз, роденият в малката провинция, мечтаех за шума на големия град. Сега същият аз, живущ в големия град, мечтая за тишината на малката провинция. Едното е равно на другото – мечтите си остават мечти.

*
* *

Селските деца изживяват по-щастливи и безгрижни детски дни в сравнение с децата от големия град, белязан с атмосферата на забраните и отчуждението.

Лекарите – медицината

Първото нощно дежурство на лекаря е единственото, през което той не заспива (проверено с личен опит в Белоградчишката болница).

*
* *

Лекарят може да бъде и поет, музикант, и художник. Опасяват се, че това го отдалечава от медицината. Напротив – това може да разшири територията на медицината към проблемите на човека. Защото поезията и музиката са посветени на човека?

*
* *

Една от изненадите на уникалната ни здравна реформа е, че ще превърне личните лекари в безлични фигури, събирачи на потребителска такса. Българската здравна реформа създаде атрактивна арена за битка между боговете Асклепий (бог на здравето) и Меркурий (бог на търговците). Риск на здравната реформа е, че превръщането на лекарите в дребни еднолични търговци (ЕТ) ги прави дребни души. Има алтернатива – превръщането на лекарите в едри търговци.

Демокрация, политика, власт

Високите постове правят дребните души или нищожни величия, или велики нищожества.

*
* *

Революциите се замислят и провеждат от малцина, а страдат милиони. Доказателство: двете велики революции – френската и октомврийската в Русия.

*
* *

При всички епохи човешкото общество е под заплахи и рискове. В тоталитарното общество го заплашват диктатура и строг ред. При

демокрацията го заплашват безпорядък и безотговорност. „Избирайте!“ – би казал Ницше. Виждам прекалено много демокрация и прекалено малко демократи.

Животът, щастието, мечтателите

Глупостта не е опасна сама по себе си. Глупостта е опасна, когато хората повярват в нея.

*
* *

В академичната кариера по-често от другаде талантът и псевдоталантът разменят местата си, защото тук многословието размазва и заличава липсата на лични качества.

*
* *

Посредствеността е обединена, талантът е самотен. Затова талантът е слаб, а посредствеността силна.

✉ Dr. R. Vladova
16, Sider Grantcharov Str.
1359 Sofia, Bulgaria
E-Mail: ruvladowa@abv.bg

© 2017 Venets: Author

